

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Prepoved:

Pevske prireditve, prijavljene pod imenom bivanja pevcev „Ljubljanskega Zvona“ na Koroškem za 10. t. m. v Št. Rupertu pri Velikovcu in v Šmihelu, za 12. t. m. v Št. Jakobu v Rožu in za 13. t. m. v kinodvorani v Borovljah je oblast prepovedala in se ne vršijo. Osrednji odbor.

Našim materam!

Glej, in sedaj sem nazaj,
ali, majka, znaj:
sinko tvoj često je pal,
ali vselej je vstal!

Župančič.

Val domotožja gre danes po širni zemlji. Narodom je kot otrokom, ki so se dali voditi po svoji otroški ošabnosti in zvedavosti daleč proč od doma. Danes tavajo po pusti, tuji zemlji, tema lega okrog njih, v njihovih srcih raste bojazen in obup. Obupno zato kličejo mater in dom: Mati, naša mati, pridi in vodi nas nazaj domov, da se spet odpočijemo in oddahnemo ob tvoji skrbi in ljubezni! — Glej, čudo! Kljub silni daljavi in visokim gorovjem prodrejo proseči klici do matere, ki se danes odpravlja iskat izgubljene ljubljence. In ko jih bo našla, jih bo vsa blažena pritisnila na srce in jih vodila nazaj — domov. In tavajoči in blodenci bodo vsi srečni, da bodo zopet samo otroci.

Tri matere ima ta bori rod na svetu: rodno mater, mater zemljo in mater Cerkev. Pa ne bogljenci so do danes iskali sreče in veselja proč od svojih mater. Pretesna jim je postala domača soba, neuki so se jim zazdeli svojci, pretrdosrčna je bila njih zemlja, prestarokopitna in prestroga mati Cerkev. Pa so šli v tujino iskat mehkih, prostranih bivališč, tuje modrosti se jim je zahotelo, belega kruha so si zaželeli, proč od očetovske zapovedi in prepovedi so silili v svobodo. Proč izpred sva-reče-ljubeznivega pogleda matere-varuhinje v svet, kjer bi sami svoji varuhi živeli svobodno, od nikogar in ničesar ovirano življenje. — In sedaj je ubogi človeški rod na poti nazaj, razočaran in izstradan, le z eno željo, da bi smel biti le še priden in poslušen otrok svojih mater.

Tudi mi smo na poti nazaj! Mati, naša mati! Da bi ti danes razumela vso silo našega razočaranja in vso težo naše bede in bi nas resnično spet pošinivila in pohčerala sebi, zemlji in Cerkvi! Uči se, uči, mati, od vzorov materinske skrivnosti, od zemlje in Cerkve, da zamoreš nekoč objeti vso našo bol in jo pretvoriti v novo radost!

Zemlja ti bodi prvi vzor materinstva! Ves človeški rod živi ona in tistim, ki so ji poslušni, ne odreče ničesar. Za vsakogar ima prostora, zraka in sonca. V izobilju vrača gospodarju njegov trud, še delavcem ne odreče živčeva v malem vrtu. Vsa je lepa v maju in zimni v motnem žametih svojih gozdov, v zelenih in belih preprograh svojih travnikov, v morju žitnega klasja, v nešteti pisanih cvetlicah, v žitnega klasja, v zrcalu svojih jezer, v veličanstvu gorskih velikanov. Usmiljena je in se smehlja onim, ki jih je strlo življenje; bolnim na duši in telesu postreže in jih oživlja. Molče prenaša kletev in izdajo, molče izkazuje dobroto še tistim, ki jo zapuščajo. S posebno skrbjo varuje svoj rod in ga ohranja plemenitega in zdravega. Vsa je materinska, ko hrani življenje — ta najdragocenejši božji dar — ga goji ter mu daje rast in polnost.

Pravna zaščita manjšin v Avstriji.

Nova avstrijska ustava nima posebnega odstavka o avstrijskem manjšinskem pravu, marveč proglašuje — kot dosedanja — peti odstavek 3. dela senžermenske pogodbe, ki govori o varstvu manjšin, kot ustavni zakon.

V naslednjem podajamo člene tega odstavka mirovne pogodbe, v kolikor zadevajo narodne manjšine.

Člen 62. Avstrija se zaveže, da prizna vse določbe tega odstavka kot osnovne zakone in da noben zakon, odredba ali uradno poslovanje ne bo nasprotovalo tem določbam.

Člen 63. Avstrija se zaveže, da bo dala vsem prebivalcem brez razlike rojstva, državne pripadnosti, jezika, narodnosti ali vere popolno in celo varnost za življenje in svobodo.

Člen 64. Avstrija pripozna pravno brez vsake formalnosti za avstrijske državljane vse osebe, ki imajo v času, ko stopi pogodba v veljavo, domovinsko pravico na avstrijskem državnem ozemlju in niso pripadniki druge države.

Člen 65. Avstrijsko državljanstvo dobi vsaka oseba pravnim putem edino po dejstvu svojega rojstva na avstrijskem državnem ozemlju in ki ne more na podlagi istega dokazati drugega državljanstva.

Člen 66. Vsi avstrijski državljani so brez razlike rodu (narodnosti), jezika ali vere pred zakonom enaki in uživajo iste državljanske in politične pravice. — Nobenemu avstrijskemu državljanu se ne sme omejevati svobodne uporabe njegovega jezika v zasebnem, poslovnem, verskem, časnikarskem in drugačnem oziru, kakor tudi ne na javnih zborovanjih. — Kljub uvedbi državnega jezika morajo dobiti nemško govoreči državljani tudi primerne olajšave pri uporabi svojega jezika pred sodiščem, in to v govoru in pisavi.

Člen 67. Vsi avstrijski državljani, ki pripadajo narodnim, verskim ali jezikovnim manjšinam, uživajo isto upoštevanje in iste garancije in sicer pravno in dejansko kakor drugi avstrijski državljani. Predvsem imajo isto pravico na lastne stroške zidati šole, ustanavljati verske in socialne naprave, jih oskrbovati in nadzorovati in sicer s popolno uporabo svojega jezika in vere.

Člen 68. Kar se tiče javnega pouka, bo avstrijska vlada v mestih in okrajih, kjer stane razmeroma precejšnje število državlja-

nov drugega jezika kakor nemškega, dovolila primerne olajšave, da zagotovi v ljudskih šolah otrokom teh avstrijskih državljanov pouk v lastnem jeziku. Ta določba pa ne bo ovirala avstrijske vlade, da uvede na imenovanih šolah pouk nemščine kot obvezni predmet. — V mestih in okrajih, v katerih prebivajo precejšnje narodne, verske ali jezikovne manjšine, se bo tem manjšinam od vseh zneskov, ki se bodo nakazovali za vzgojo, verske in dobrodelne namene iz javnih sredstev v državnih, občinskih ali drugih proračunih, zagotovil primeren del v korist in uporabo.

Člen 69. Avstrija soglašuje s tem, da vsebujejo določbe prejšnjih členov tega odstavka, v kolikor se nanašajo na osebe, pripadajoče po narodnosti, veroizpovedi ali jeziku manjšinam, zaveznosti mednarodnega značaja in da se podreje jamstvu zveze narodov; brez privolitve večine v svetu zveze narodov se ne smejo izpremeniti. Nasprotno pa se obvežejo aliirane in asociirane države, zastopane v tem svetu, da ne bodo odrekle svoje privolitve v izpremembo omenjenih členov, če bi jo odobrila večina sveta zveze narodov. — Avstrija soglašuje s tem, da ima vsak član sveta zveze narodov pravico, da opozori vrhovni svet na kršitev ali na nevarnost kršitve katerokoli teh obveznosti in da more vrhovni svet ukreniti tako, kot je v danem slučaju primerno in učinkovito....

Tako mirovna pogodba in po njej nam jamčena zaščita. Zaman smo se celih 13 let borili za to, da bi avstrijska vlada k temu delu ustave izdala tudi potrebne izvršilne odredbe. Pač je prišlo pred leti pod pritiskom Berlina do nekkih pogajanj, a psihoza povojnih let predvsem na strani večine je onemogočila vsakiteri uspeh.

Imamo razumevanje za položaj današnje vlade, ki se ima boriti proti silnemu nasprotniku — nacionalizmu — v lastnih vrstah in ji bo treba dolgih let dela, da usidra v množici, cela desetletja zavajani v ozkosrčno miselnost, krščansko narodno zavest. Trdno pa smo uverjeni, da bo ob času naša država prisiljena, da zavzame jasno stališče še do narodnostnega vprašanja, ki je zasidrano tudi v novi ustavi. Z ugodno rešitvijo tega vprašanja bo avstrijska vlada dobro dokazala, da ni bila nova ustava izdana avstrijskemu ljudstvu v njegovem imenu, mrveč v imenu Boga vsemogočnega, iz katerega izhaja vsa pravica.

Cerkev ti bodi drugi vzor materinstva! Mati vsega človeštva je, malih in velikih narodov, ubogih in bogatih. Vse objema z isto ljubeznijo in jih družijo v družino bratov in sester, v družino božjih otrok. Ljubezen je njena prva ustvarjajoča sila, z njo ustvarja čudeže. Ne z diktaturo ali bičem ne podaja svojih življenskih naukov, nima na razpolago oboroženih vojsk in njene meje niso zastražene z neprodinim zidom nepremagljivih trdnjav. Učiteljica rodov je, ki jih poučuje v življenski modrosti od njihove nežne mladosti do pozne starosti. Voditeljica človeštva je, ki ga vodi iz zmot in blodenj na pot pravega življenja. Mati je, ki blagoslavlja svoje otroke od njih rojstva skozi vse dni življenja do zadnje ure. Prega-njana in zasramovana blagoslavlja in moli še za svoje sovražnike in jih s prosečim glasom kliče nazaj k Bogu. Vsa lepa je v svojem usmi-

ljenju do ubogih, v verski temi tavajočih narodov sveta. Vesoljna in vsa katoliška v svojem stremljenju, da nekoč združi razkropljeno čredo pod enim pastirjem. Vsa je materinska kot posoda božjega življenja, najdražjega biserja vseh časov.

Ob teh vzorih, mati, se navdušuj še ti za vzvišenost materinstva, za lepoto in ljubezen, za usmiljenje, in potrpežljivost, za zvestobo in modrost! Navdušuj se predvsem za bistvo naroda: otroka. Da ga boš hranila in gojila s pravo materinsko skrbjo, ki karja in hvali hkrati s pravo materinsko radostjo, ki je obenem bridka in vesela; z najčistejšo materinsko ljubeznijo, ki v boli in veselju vrši najvišjo službo — ne sebi, le Bogu in narodu. Da zamoremo ob tebi, mati, rasti potem še mi, tvoji otroci.

Novice iz naše države. — Obenem z ustavo je bil sprejet tudi sporazum naše države z Vatikanom. Sporazum daje Cerkev večjo neodvisnost in svobodo. Sv. oče imenuje škofo. Cerkev ohrani vse dosedanje pravice glede nižjih in srednjih šol. Država pospešuje katoliške zasebne šole. Cerkveni prazniki ostanejo kot doslej. Župniki in veroučitelji zamorejo postati le avstrijski državljani, ki so vsaj 3 leta študirali v bogoslovnici z nemškim jezikom (!). Cerkevno imetje ni več pod državnim nadzorstvom. Katoliški tisk je glede razširjevanja katoliških načel svoboden. Organizacije pretežno verskega značaja so podrejene škofom. V slučaju potrebe nudi država cerkvenim ustanovam tudi gospodarsko pomoč. — Domovinska fronta je bila po posebnem zakonu proglašena kot edina javno-pravna politična organizacija. Strank ne se bo razpustilo, likvidarijo naj se same. — Knez Štarhemberg je postal vicekancler, major Fey pa minister za varnost. — Na posvetovanju dež. glavarjev se je sklenilo spremeniti nekatere dosedanjih davkov, predvsem se namerava znižati zemljiški davek. Na novo bo tudi urejen ključ razdelitve javnih dohodkov na državo, dežele in občine.

Kaj je novega po svetu. — Pripravlja se sporazum med Francijo in Italijo, kar zna dovesti do enotnega gledanja podonavskega vprašanja. — Vršijo se pogajanja med Malo antanto in Rusije. Pogajanja niso brez izgledna. Rusija želi tudi vstopiti v Zvezo narodov. — Podpisana je trgovinska pogodba med Jugoslavijo in Nemčijo, ki predvideva nekatera olajšanja medsebojnega trgovinskega in tujškega prometa ter urejuje medsebojno pravno pomoč. — Skupina jugoslovanskih novinarjev je bila te dni v Nemčiji, da si ogleda novo nemško življenje. — Nemčija je izjavila, da ne more več plačevati svojih dolgov inozemstvu, ker so njene blagajne izčrpane. — V razoroženem vprašanju ni prišlo do sporazuma in se velesile pogajajo naprej. — Mnoge preglavice dela Angliji vstaja Arabcev, ki zahtevajo politično neodvisnost.

Očetnjava.

Oče iz Roža nam piše:

Imel sem priliko prisostvovati svečanosti prvega maja t. l., ki jo je priredilo vodstvo naše šole. Poleg otrok je povabil nadučitelj k prireditvi tudi stariše. Uvodno je govoril sam k dnevu, nato je par otrok deklamiralo. Sledil je prenos kanclerjevega govora iz dunajskega

štadijona. Svečanost je zaključila zvezna himna. Nadučitelj je pred razhodom omenil še bližajoči se mladinski dan 27. maja in nanj povabil vse navzoče.

Nikdar še nisem tako bridko spoznal vso silo naše šolske krivice kot tokrat. Lepe besede je govoril kancler o novi očetnjava, z malimi poslušalci na Dunaju vred smo doživljali kose avstrijske zgodovine in prislunili besedam kronistovim, čuli prisrčno zaprisego otrok kanclerju in vse to nepopisno navdušenje mladine za lepi dan. Pogled se mi je nehote pri tem ukradel na naše male prisotne: kot mora težko je ležalo na mladih srcih, topo so zrli ob vsem tem razlivu mladostnega veselja nekam v daljavo. Kot bi zavestno občutili vso silo krivice onih, ki jim do danes jemljejo ves mladi polet, vse mlado navdušenje, vso ljubezen do vzornega, vzvišenega. Prevzela me je trpka žalost mladih src.

Občutil sem vnebovpijočo krivico naše ljudske šole. Naša mladina otopeva ob trajnem nemškem pouku, ki se ga ji obenem podaja nekim mehničnim potom. Manjkajo ji izrazi notranjega doživljanja, zato izgublja smisel za lepoto in prisrčnost mladostnega življenja. Vodi našo mladino v naravo, na polje, travnik ali gozd; mlado srce kipi ob vsej tej lepoti, a jezik ne najde izrazov, besed, pojmov! Govori ji o ljubezni in zvestobi do doma, domovine, stanu; ne bo iskala razgovora, le molče poslušala! Razlagaj ji o lepoti nadnarave, o milosti, večnosti, odrešenju; da nima slovenskega veroučitelja, saj ne bo razumela globoke vsebine! Razlagaj ji o narodu in državi in o potrebi spoštovanja do obeh; saj odmev v mladi duši ne bo našel izraza! — Kaj čuda, če ob taki šolski vzgoji zamira mladinski idealizem, navdušenje mladih src za vse lepo in blago! Naša mladina prihaja iz šol navzlic mladim letom vsa stara, razbita in vsakdanja. Kako naj potem nasleduje svoje očete na domačih posestvih, če v šoli izgublja celo smisel in ljubezen do kmečkega dela!

Nova ustava pridržuje šolsko postavodajo izrečno državi. Prav je tako, ker naši mladini je njena država: ljudska šola. „Predvsem državna naloga je, da se otroke vzgaja v versko-nravnem smislu in jim nudi osnove izobrazbe, ki je potrebna za vzgojo v poštene ljudi in dobre državljane“, pravi zakon. **Na nas, očetje, je, da zahtevamo od nje spoštovanje svete pravice naše dece do šolske vzgoje v versko-nravnem in narodnem duhu, ki ji bo edini ohranil najdražje, kar poseda: zlati idealizem mladih src!** P. M.

Tudi potoma ni kar nič oprezovala na poglede ljudi, ko je vendar v Gradcu bila prepričana, da bo vse mesto gledalo zanj. Z očmi je izpraševala Ančko. Sestra jo je uščipnila v laket, Minka je planila iz kuhinje v sobico. Dve razglednici sta bili skriti v nočni omarici.

„Zakaj se nisem peljal z Vami vso večnost... Umiram koprnenja...“ Minki so se tresli prstki.

Pri obedu je bila tako silno razmišljena, da jo je oče nevoljen vprašal, če je še vedno v Gradcu, ka-li?

In odslej se prihajale razglednice po dve, po tri, tudi cele zbirke — vsak dan, dokler ni prišlo pismo, ki je Minki razodelo, kar je slutila, in še bolj, po čemer je hrepenela.

„Herman pride!“

Konec skrivanja.

Prva zaveznica ji je bila Ančka, z njo je skupno prepričala mater, da ga morajo lepo sprejeti, ko je tako dober, tako plemenit in tako nepopisno — — — ah, ta človek!

Oče je dolgo gledal mrko izpod čela in ugovarjal. Ali kaj opravi možki v takem boju? Začeli so snažiti in drgniti po sobah kakor za veliko noč. Oče je godrnjal in se jim je umikal v krčmo. Doma pa je šlo vse v kolobar, da so pregnali najskritejšega pajka in ga neusmiljeno pohodili. In ko se je bližala ura obiska, je Minka prinesla še dragega cvetja in ga postavila na mizo.

Ko je oče sedel v svoji kramarski obleki v naslanjač in začel tlačiti pipo, mu jo je mati potegnila iz rok, vsa nervozna od kuhe.

DOMAČE NOVICE

150 letnica rojstva Urbana Jarnika. — Sredi majnika praznujemo jubilej moža, ki je med prvimi oral ledino naše narodne prosvete na Koroškem — župnika Urbana Jarnika. Med prvimi je bil, ki je doživel veličino narodnega prebujenja. Takole nam je zapel v svoji pesmi „Na Slovence“:

Zarja lepa se razliva čez Slovenj Gorotan, zbuja dremanje častlivo, oznanuje svetli dan. Slava bode spet slovela, ki Slovencem da ime, po deželah se razvnela, perdobila češčenje!

(Op. ured. Vsled pomanjkanja prostora priobčimo slavnostni članek v prihodnji številki.)

Brnca. (Gospodarski shod.) — V nedeljo, dne 29. aprila smo imeli pri Prangarju v Zmotičah dobro obiskan shod Kmečke zveze, na katerem je govoril č. g. svetnik Poljanec. Shod je posetilo do 150 gospodarjev, ki so z izrednim zanimanjem sledili govornikovim izvajanjem. Č. svetnik je uvodno podal namen in pomen Kmečke zveze za naše narodno življenje, ki je v zastopstvu gospodarskih interesov našega kmetijstva, v strokovni in splošni izobrazbi kmečke mladine. Kmečka zveza navezuje s svojim delom na delovanje naše Prosvetne zveze, ker se jasno zaveda, da bi bila strokovna izobrazba sama zase prepičla in nezadostna. Rabimo ljudi, ki bodo poleg strokovne izobrazbe imeli tudi smisel in veselje do dela, ki bodo poznali resnost in zadovoljnost. Govornik je še govoril o splošnem gospodarskem položaju v državi in omenil novo ustavo in njen pomen za nadaljni razvoj tudi gospodarskega življenja. — Sledil je živahen razgovor, pri katerem so kmetje izrazili željo, naj bi zbornični svetniki posredovali potom zbornice, da bi se onemogočilo uvažanje konj iz inozemstva po konjskih mešetarijih, ki imajo pri tej trgovini lepe dobičke, seve na račun — kmetov. Lepo uspeli gospodarski shod je pričal, da vlada za tovrstni pouk med našim ljudstvom obilo zanimanja in da ga bo treba nadaljevati.

Zahomc pri Zili. (Razno.) — Zadnje deževje in predhodna silna vročina sta povzročila po naši dolini velike povodnji. Bistriški log je še danes pod vodo, most čez Zilo pri Čajni je bil v nevarnosti, da ga odnese narastlo vodovje. Potoki so silno narastli in so marsikod udrli iz svojih strug in si iskali novih. Kaj čuda tolikemu naraščanju vodovja, če pa je bilo pred dvema ali tremi tedni na bistriški in zahomški planini še do dva metra sne-

„Za božjo voljo, ali si norčav? Tak potrpi vendar in ne smradi po sobi s to smradjo žlindrasto. In kakšen si? Kar hitro se mi preobleci! Takle oguljenec mi boš sedel pred „gospodom“. Če ga že sprejmemo, naj vendar ve, da nismo beračoni. Ala, le brži!“

Odprla je omaro in mu razpostavila po stoleh nedeljsko obleko.

„Naj bo! Ampak to vam rečem: prvič in zadnjič je ta komedija pri nas. Še tega manjka. Kdor me ne mara takega, kakor sem bil petdeset let, naj hodi z Bogom.“

Jezno je sunil razhojene škrpote pot posteljo, ki jih je pa ona ročno pograbila in skrila.

Točno, kakor kralji, je prišel Herman ob napovedani uri. Pa ne prazen. Za Minko šopek, za Ančko bonbončkov, materi srebrn rožvenček, očetu turško pipo. Gledali so vanj kakor v razodetje. Prisilili so ga, da je ostal pri obedu. Tam pa je razodel očetu skrivnosti o svoji trgovini, povedal o bogati dediščini, ki ga še čaka po očetu. Materi je naslikal vso grenko žalost, ki ga razjeda, ko ni mogoče po vojski dobiti nobene nepokvarjene deklice več. Zato naj mu oproste drznost, da je tako rekoč navalil v njihovo družino in — in —. Prenehal je, dvignil kozarec in hrepeneče pogledal Minko.

Po obedu je zaprosil dovoljenja, če ga smeta hčerki spremljati.

Ko so odšli, sta obsedela oče in mati še pri mizi. Mati je pila že tretjo skodelico kave, oče je basal turško pipo.

PODLISTEK

F. S. Finžgar:

Ženin.

(Konec.)

„Ah, ta človek!“ si je ponavljala, ko se je spominjala njegovih dogodbic in dovtipov. Tako se je zasanjala vanj, da je zgrešila vse postaje, do Ljubljane. Klic sprevodnika jo je predramil, planila je kvišku, oblekla plašč in toliko, da ni pozabila kovčega v vlaku.

Ob očetu, ki jo je čakal na kolodvoru, se je streznila. Vesela je bila, da ni opazil njenih pordelih lic in „silnega soja“ njenih oči, kakor jo je vljudno in prijazno parkrat opozoril neznanec. Ko je doma odprla kovčeg in razpoložila celo štacuno po mizi ter podrobno opisala vse potovanje, jo je vendarle tihoma zabolelo, ko je snidenje z „gospodom“ čisto zamolčala starišem. Zato je tem težje čakala, da bi bile z Ančko v njuni soboci. Tedaj ji srce ni dalo več pokoja. Planila je k sestri in jo začela poljubovati.

Do ranega jutra je prisluškala privita lučka šepet sestra, in ko je Minka legla, je dahnila zadnjo besedo: „Ah, ti ne veš! Ta človek — ta Herman...“ Še enkrat je prebrala listič, kjer je bil njegov naslov, preden je upihnila luč.

Drugi dan je Minka pridehtela iz pisarne vsa zasopla. Popolnoma je pozabila, da ima novo bluzo, nov klobuček, plašč in torbico.

ga in se od bistriške kapelice ni videlo niti strehe. Sedaj popravljajo struge in pota v prostovoljni delovni službi. — Sadje je v najlepšem cvetu in obetamo si mnogo. Pa se ob enem spominjamo znane: Sto cvetov vzbujajo nam spomlad, a redkeje v jeseni sad. Tudi na polju dobro uspeva. Dal Bog dobro letino in s tem našim kmetom malega dohodka v trdem kruhu! Vedno večja skrb nas navdaja z bogarščanja zadolžitve kmetij. Sicer hodijo sedaj lesni trgovci že kar po hišah in kupujejo les po razmerno visokih cenah. Pa kaj, ko je že toliko posekanih gozdov in leži ostali razpoložljivi les visoko v planini, dokoder v tem času ni dostopa. — Krizo občutimo tudi v našem gospodinjstvu. Deklet nam je zmanjkalo. Nad 15 jih je odšlo na Holandsko v mestne službe. Pa smo menili, da se vrnejo z lastovkami, a jih ni bilo. Menda dobro zaslužijo, do 100 šil. na mesec. Da bi kljub temu domačije ne pozabile! — Na prvi maj so nas iznenadili poleg že udarničnih nacijev tudi komunisti z letaki in raznimi svojimi znaki. — In mi? Živimo v veri, da bodo sedanji voditelji države vodili tako, da prispemo končno do izboljšanja razmer in do reda in miru tudi v gospodarstvu. Veseli nas naša moška mladina, ki je pred mesecem nastopila z lepo igro iz boljševiske Rusije in gotovo tudi z naprej ne bo počivala skrižanih rok, marveč pridno in vestno oralna ledino našega narodnega življenja.

Št. Jakob v Rožu. (Razno.) — Pridna gospodinja Ušmanove kmetije v Št. Petru so umrli. Izredno delovna žena so bili, versko globoka in narodno zavedna. Mati, katere zlato roko in srce si čutil na vsej vasi, četudi je nisi videl. S to materjo izgubi župnija eno svojih najboljših žena in domača vas vzor-gospodinjstvo. Spoštovani Ušmanovi družini naše iskreno sožalje! — O prilikah zadnje sv. birne smo vam poročali. Kako se politični položaj plete naprej, vam izpričuje sledeči dogodek: dne 17. aprila so se znašli naši učitelji v neki gostilni v sosednjih Podgorjah. Proti polnoči je imel eden izmed njih govor, pri katerem se je tako daleč spozabil, da je začel sramotiti zveznega kanclerja z besedami, ki jih nočemo ponavljati. Ko je drugi, med njimi sedeči gospod proti takim besedam protestiral in izjavil, da ga naznani oblasti, je ta junak potegnil nož in zagrozil, da ga zabode ali mu zažge po hišstvo. Vest o tem nastopu se je seve kmalu razširila po vsej občini. Ljudje so se čudili, ker so doslej take grožnje slišali kvečjemu od kakih cestnih fakinov in zločincev. In takim značajem naj še z naprej izročamo našo mladino v vzgojo k poštenosti in ljubezni do države!

„No, kaj praviš, oče?“ — „Predaleč je doma.“

„Plemenit je in bogat.“ — „Nisi mu štela denarjev.“

„Ti si čuden.“ — „Ali se ti ne zdi pre-sladek? Dedec ne sme biti tako pocukrovan.“

„Seve ko si ti sam taka groblja. Danes bomo drugače gledali, ko imamo. Saj sva bila tako neumna, da nisva videla, kak je Minka lepa. Kajpa, v tistih kamrikastih cunjah! Pa jo sedaj poglej! Kot grofica!“

„Jenjaj, to so čenče! Ali misliš, da bom kar na slepo zavalil vse tisočake prvemu gizdalinu, ki bo vprašal za Minko? Počakaš!“

„Saj vem, ti bi jo najrajši dal Bogatajevemu Fricu, da bi prezebala v branjariji, kot sem jaz pri tebi, in da bi nosila ozeble roke kot ilbece. Minka že ne!“

Mati je vstala in začela znašati posodo z mize. Oče je puhel dime iz čibuka in molčal.

„Boš videl, ta bo še vprašal za Minko. Na očeh sem mu brala.“

„Naj vpraša. Saj beseda ni konj.“

„Glej, da ne boš ti,“ je zaprla mati trdo vrata in šla pomivat.

Prihajale so razglednice, prihajala pisma, prihajal je Herman in zgodilo se je natančno tako, kakor je prerokovala mati.

V hiši so drdali šivalni stroji, očetova blagajna se je praznila. Tovarišice so Minki stiskale roke in ji čestitale z ustmi, hjih srce pa je grebla zavist.

In tako je prepeljal Herman nevestico v pisarno; razgrnil je predme dokumente, kakor je zapisano, in po vrhu je še slovesno prisegel.

Št. Ilj ob Dravi. (Razno.) — 1. maj se je pri nas običajno praznoval. Pa glej spaka, baš ta dan se je pojavila na visokem drevesu ob cesti sredi vasi zastava s kljukastim križem. Črez dva dni so jo orožniki odstranili. — Č. g. župnik so pred tedni kaznovali nekega šolarja zaradi neobogljivosti s tem, da so ga poslali iz šole. Šolarjev varuh je napravil o-vadbo, nadučiteljev sin je zbral otroke in jih vodil kot priče v Rožek na sodnijo in tudi sam nastopil kot priča proti g. župniku. Č. g. župnik so bili vsled prestroge kazni pogojno kaznovani. Čudimo se pri tem, da je ostal neprimerno ostrejši, ja zločinski slučaj, ko je nadučitelj kaznoval nekega otroka v šoli, da je otrok na posledicah umrl, do danes nekaznovan. Slovensko prebivalstvo je sicer takoj vložilo pritožbo na okrajno glavarstvo, sledila so zaslišavanja, rešitve na pritožbo pa še do danes ni. In to po štirih mesecih. — Še nečemu se čudimo: kako more biti kdo, katerega posestvo se nahaja že leto dni pod zasilno upravo, sam zasilni upravitelj drugih kmetij. Navadna pamet bi rekla, da bo, kdor svojega ne zna upravljati, tuje imetje še manj znal upravljati. Pa kaj pravite k temu vi?

Bistrica v Rožu. (Razno.) — 1. maja se je pojavila na drevesu blizu naše vasi sovjetska zastava. Orožnik je prijel znanega komunisto, da jo odstrani. Mož pa je posekal drevo ter ga z zastavo vred nesel na orožniško postajo. — Na Brekljah onstran Drave pod Mošenico, visoko na skali, je naslikan kljukasti križ in gleda na Rož. Kraj je skoroda nedostopen. — Na svečanost nove države 1. maja v sveški cerkvi smo pogrešali šolarje iz Bistrice. Seve, Bistrica ima farno cerkev v Zavrhu, a že nad 100 let nima lastnega župnika. — Ljudsko štetje se je vršilo tudi pri nas „korektno“, komisarji so storili celo delo: po desetih letih je po njihovem mnenju ostalo v naši občini manj Slovencev, kot šteje „Kočna pevcev“!

Hodiše. (1. maj.) — Za 1. maj so se naši naciji spet potrudili v vaji slikanja kljukastih križev. Smola pa je bila, da je enega izmed njih orožnik zasačil pri delu. Dva sta zbežala in slišalo se je le še, kako je eden dejal proti drugemu. Kako sem mogel biti tako neumna, da se nisem znal bolje skriti. Skril se je namreč pod kamnato mizo, ki stoji pred občinsko hišo. Za isti dan so komunisti razobesili blizu jezera rudečo zastavo s srpom in kladivom. Varnostna straža jih je zapazila, a jih ni mogla dohiteti, ker so zbežali v skale pod Šmarjeto.

Celovec. (Razno.) — Znani avtopodjetnik Kollmann, ki je imel redni avtobus-promet na

Ko sem kljub vsemu kar se da rahlo vprašal nevestico, je li zadosti prepričana o ženinu — je prekinila in vzklopela: „Ah, ta človek! Nima ga Ljubljana! Kaj le mislite?“

„Prosim, prosim!“ sem jo pomirjeval, „uradno je vse v najstrožjem redu. Mnogo sreče! Bog blagoslovi!“

Poroka se je za teden dni zavlekla, ker je ženin moral nujno sklepati važne trgovske pogodbe.

A nič zato. Bila je sijajna. Predmestje je hitelo gledat nevestico, ki je bila kot v rosnem jutru utrgana šmarnica.

Pet dni po poroki se pojavi neznana gospa v pisarni. Njeno lice je bilo samo razlito trpljenje, dasi je morala biti še pred kratkim lepa žena. Tudi obleka je razodevala njen dober okus, žal, da je bila zelo, zelo ponošena.

„Ali ni bil tu poročen Herman — —?“

„Da, gospa. Pred petimi dnevi.“

Gospa mi je pomolila poročno listino in rekla: „Jaz sem njegova žena. Poglejte!“

Ostrmel sem.

„Pretekli teden me je mučil in pretepal, da mi je izpulil zadnje tisočake nato se je odpeljal k — poroki, slepar! Ubogo dekle! Sedaj grem k očetu, da jo reši.“

Ko je oče zvedel, je zdivil, vrgel čibuk ob tla in drvel na kolodvor in se je odpeljal za njima.

Otel mu je Minko, njene sreče pa ni mogel oteti.

progi Celovec—Železna Kapla, se je smrtno ponesrečil. Vozil je s svojim osebnim vozom iz Železne Kaple do Miklavčevega, odkoder bi se vračal nazaj s čakajočimi potniki. Pri kraju Suha ob Železni Kapli pa mu pride na cesti nasproti navaden voz. Četudi je bilo za izognitev na cesti dovolj prostora, zavije Kollmann na cestni rob, avto se dvakrat prevrne, njega vrže iz voza, da obleži na cesti z razbito glavo. Bil je takoj mrtev. Domneva se, da mu je moralo postati nenadoma slabo in da je izgubil vodstvo nad vozom. V njegovem avtu se ni nahajal nikdo. Ponesrečenega podjetnika so prepeljali v mrtvašnico v Železno Kaplo in odtod v Celovec, kjer je bil prošli petek pokopan ob veliki udeležbi ljudstva. — Na železniškem tiru pri Trdnji vesi (Anabichl) so našli minuli teden raztrgano truplo krojaškega pomočnika Franca Piskernika iz Železne Kaple. — „Bauernzeitung“ zadnjega tedna je bila zaplenjena, baje zaradi nekega članka o ustavi. Sploh je v landbundovski stranki vedno očitnejši razdor med onimi, ki bi hoteli sodelovati s sedanjo vlado, in radikalneži, ki odklanjajo vsak sporazum z vladno smerjo. Posebno vlogo pri tem igra Junglandbund, ki se je popolnoma ločil od politične stranke. Slednja se iz razumljivih vzrokov krčevito brani razpusta.

Ostali drobci: Uveden je redni letalski promet Celovec—Ljubljana. Vožnja, ki je dnevna, traja pol ure. — Velikovec je dobil stalno vojaško garnizijo. O priliki prihoda vojaštva se je vršila večja slavnost. — Smrtno se je ponesrečil ob električni napeljavi pos. sin Wiltschnig pri Vernbergu, ko je natikal 1. maja na drog rudečo zastavo. — V Rožeku je umrl Martin Košat, bivši župan. Njegov priljudni značaj mu je pridobil mnogo prijateljev. Istotam so 1. maja pokopali Mihaela Pavla, pd. Voja Podhumom.

ŽENSKI VESTNIK

Dekle — mati.

Ob materah živimo. Čutimo, da nosimo v sebi kos materine duše. Najbolj je lastno nam, da posnemamo mater v vsem lepem in plemenitem. Draga nam je družina, domača šega in mir v družini, katerega nam mati ohraja. Koliko deklet žrtvuje svojo mladost, prosti čas, celo svoje zdravje za dom! Prostorček, kjer si najlažje zberemo svoje misli, in svetišče verne dekliške duše, kjer izlijemo pred svojim oltarčkom svojo radost in svojo bol, je dom. Naše dekliške sanje obogatimo na domačem travniku in vrtu. Saj smo videle tod sklonjeno mater pri delu, čule njeno molitev in vzdihne v tihih večerih. Na domače travnike smo hodile z materjo in jo otroško nevedno vpraševale: kdo daje rast žitu, čigave so rože, kje se ptičke učijo peti. Mati pa nam je odkrivala čuda, tajne in vrednote življenja. Ob njej smo rastle, ob njej smo zorele. Zato je dekle slika matere.

Ob materi nam je najboljša življenska šola. Pri njej dobimo moder svet, miru v vihar-nih mladih dneh, tolažbe in leka, ko nam grenko razočaranje ranj dušo in srce. Kakor drevo v cvetu, kakor pomlad v svojem čaru in bogastvu je naša mati.

Ob materi je usmerjen naš korak v življenje: polno zelenih nad v bodoče dni; polno zdrave dekliške ljubezni do Njega, ki nas bo spremljal skozi zelena polja novega življenja; polno materinske ljubezni ob zibkah, ob duševni rasti in odgoji mladega rodu; polno požrtvovalnosti, ko homo v materinščini učile svoje uboge šolarčke, katerim trgajo v srce prirastlo materno besedo. Sad našega dela, truda in ljubezni je v naših rokah, ker cvetje je Stvarnik položil v dekliško naročje. Čuvajmo cvetje deklišstva v ponosu in v udani misli na svoje dolžnosti. Dvignimo to cvetje k soncu Stvarnikovega čudežnega dela, da se v zdravi veri in močni ljubezni razvijejo v nas vse one velike duševne sile, ki delajo čudeže v družini in v srcih onih, ki so izročeni v varstvo ženi in materi, da jih s svojo močno dušo ogreva, vlada ter ohranjuje domu, Bogu in narodu.

Čas zahteva močnih žen. One imajo rešiti družine in domove propada. Ni daleč čas, dekleta, ko nam bo dana najvišja naloga gospodinje in matere, ki je resnična braniteljica doma in ohranjevalka blagostanja, vere in naroda. Zato, dekleta, ne prespimo pomladi, dokler je cvetje v nas in okrog nas odprto božjemu soncu! In sad bo zdrav in obilen.

Podjunčanka.

Kristus in matere. — Jezus je govoril o skorajšnjem slovesu. To je apostole rajžalostilo in zmedlo. Gospod jim pojasnuje, da jim boli ločitve ne more prihraniti. Toda njihova žalost ne bo dolgo trajala, marveč se bo kmalu izpremenila v veselje. Da jim to prav nazorno predoči, obleče svojo misel v priliko: Resnično vam povem: Jokali boste in žalovali, svet pa se bo veselil; vi boste žalovali, ali vaša žalost se bo spremenila v veselje. Žena na porodu je žalostna, ker je prišla njena ura. Ko pa porodi dete, ne misli več na bridkost, od veselja, da je človek rojen na svet. Tudi vi zdaj žalujete; ali spet vas bom videl in veselilo se bo vaše srce in vašega veselja vam ne bo nihče vzela. — Ta primera materine žalosti in sreče s srečo in žalostjo Gospodovih učencev nima para v vsej književnosti starega sveta. Takega sočutja z materjo zaman iščemo pri kateremkoli izmed starih filozofov. Gospod ne opozarja samo na materno žalost, marveč jo poveleča v radost. Reči moramo, da je Gospod v zadnjih urah svojega slovesa svoje učence učil z vzgledom, naj le s svetim spoštovanjem govorijo o materinstvu. Potem so razumeli Njegove besede, ko je na križu nad materino bolečino pozabil svojo lastno in kot hvaležen sin skrbel za njeno uteho. — Po knjigi „Kristus in žene“.

Dekliški pevski zbori. — Iz več naših krajev prihajajo poročila o ustanovitvi dekliških pevskih zborov. „Dekleta nočejo zaostajati v petju za fanti!“ nam pravijo. Ta korajža naših deklet je izredno razveseljiva in da upati, da bo s podvigom dekliškega petja pridobil celotni pevski pokret mnogo na pestrosti in privlačnosti. Zato zamoremo iz srca pozdravljati vrle pevke iz Sveč, Glinj in Podjune ob Dobrli vesi in želimo, da bi njihov vzgled našel mnogo enako požrtvovalnih posnemalk. Pa nas, dekleta, ki nas je že tisoč, ne dosežete! Pevce.

GOSPODARSKI VESTNIK

Razdolžitev gorskih kmetov. — Poročajo, da znaša skupno število prošelj kmetov v razdolžitveni akciji zvezne vlade okoli 30.000. Prvotni načrt je predvideval pomoč približno 10.000 kmetom. Za to je bil namenjen poseben fond 15.000.000 šilingov, ki bi se stekal iz licenčnih prispevkov na krmo. Ker pa se sedaj krmilna sredstva le malo uvaža iz inozemstva, so ti dohodki nazadovali. Torej bo morala vlada v tej akciji gospodariti s skromnejšimi sredstvi.

Mlado živino na pašo! — Brez paše ni prave in uspešne govedojere. Mlada živina mora priti v dobi razvoja in rasti na pašo. Če žival stalno biva v hlevu že od začetka svoje mladosti, potem vidno slabi njena življenska sila predvsem radi pomanjkanja svetlobe, zraka in zadostnega gibanja. V hlevu ni mogoče vzrediti zdravih, lepo razvitih, odpornih in utrjenih živali. Kdor pa redi bolno živino, zapravlja krmo in se odpove polnemu dohodku, ki ga mu lahko donašajo zdrave živali. Sončna svetloba in zrak sta prva predpogoja zdrave rasti. Dalekosežnega pomena je nadalje gibanje, katero živini v polni meri nudi pašnik. Končno vpliva ugodno na zdravje in razvoj mlade goveje živine tudi prehranjevanje s pašo. Sočna mlada paša vzbuja tek in prebavo, telo se okrepi in postane odporno. Dobra zelena paša ima še eno gospodarsko prednost: zlo poceni vzreja mlade živali. — V tej zvezi hočemo samo omeniti veliki pomen planinske paše. Izza desetletja se je med kmeti udomačilo podcenjevanje gorskih pašnikov. V enem prihodnjih prispevkov hočemo govoriti, koliko gospodarsko korist zavračamo z zanemarjanjem

njem naših planin. Nedvomno se bo v bodoče govorilo o moderni živinoreji v najtesnejši zvezi s planinsko pašo živine.

O mleku in maslu. — Poletje prihaja in z njim povečano povpraševanje po sirovem maslu. Množina masla je odvisna od tolašče, ki je v mleku. Ako posnamemo mleko po navadnem posnemalnem načinu z roko, dobimo manj masla, kakor če posnamemo z mlečnim posnemalnikom. V 100 kg mleka je povprečno 3.5% ali 3.50 kg masla. Pri navadnem posnemanju dobimo iz 100 litrov mleka okroglo 3.40 kilogramov masla, s posnemalnikom pa do 4 kg. Pri povprečni množini tolašče se računa za 25 kg mleka okroglo 1 kg masla. Množina tolašče pa je predvsem odvisna od krme in njene kakovosti. Čim boljša je krma, tem boljše je mleko. — Kakovost mleka pa je odvisna predvsem od čistote mleka samega. Mleko je treba varovati ne samo vidne nesnage, ki se nabira pri molži, marveč tudi nevidne nesnage. To so mala bitja, bakterije, kvas, plesen. Te pridejo v mleko iz vimena, iz zraka, nesnažne posode, z umazanih rok itd. Čim več je teh bakterij, tem prej se mleko skisa. Zato je prva zapoved pri dobavi mleka — čistota.

Celovski trg. — Pšenica 36—38, rž 26—28, ječmen 20—22, ajda 21—23, koroza 16—20, sladko seno 8—10, kislina in enako slama 6—8, grah 80—100, leča enako, krompir 14—18, zelje 40—50, repa 30, goveja mast 400—450, sirovo maslo 340—400, prekajena slanina 400, svinjska mast 240—280, kokoši 250—400, drva trda 400—500, mehka 300—400 gr. za kub. meter.

RAZNE VESTI

Indijska modrost. — Kdo je moder? — Kdor se od vsakega uči. — Kdo je močan? — Kdor premaga samega sebe. — Kdo je bogat? — Kdor se zadovolji s svojim — —. Kdo je spoštovan? — Kdor spoštuje druge.

Življenska modrost Škotov. — Škoti, prebivalci severne Anglije so znani kot izredno štedljivi in svojevrstni ljudje. Šaljivci so o njih zložili nešteto smešnic, ki krožijo po vsem svetu. Tako se pripoveduje o nekem Škotu, ki je v hudi zimi potoval s svojim sinom v namenu, da svojega potomca kolikor mogoče utrdi in mu s tem prištedi nepotrebne stroške za zdravljenje. Na potovanju ju je zalotila noč, nikjer ni bilo človeškega bivališča in morala sta prenočiti v gozdu. Ko sta si poiskala primeren prostor, si je sin zvalil kepo snega, čes da ga bo imel za podzglavnik. Oče pa je jezno vstal in dejal: „In ti hočeš biti moj sin? Proč s tako pomelkuznostjo!“ In sunil je kepo, da se je razsula. — Anglež in Škot sta potovala po Egiptu in seveda prišla tudi do piramid. Anglež je zrl nanje z občudovanjem ter vzkliknil: „Silno, veličastno!“ Škot pa se je vedel po svoje, ko je ogledoval ogromne zgodovinske stavbe ter dejal: „Škoda tolikega zidovja, ki ne donaša nobene najemnine!“

Moderni kurniki. — Moderni perutninarji v Združenih državah so jako iznajdljivi. V kurnikih imajo napeljeno centralno kurjavo in skrbijo za primerno svetlobo. Sedaj so še preizkusili, ali ne vplivajo na kokoši razni svetlobni žarki umetnih luči blagodejnejše od dnevne svetlobe. Vzeli so 360 kokoši in jih polovico postavili v navaden kurnik, drugo polovico pa v kurnik, ki so ga razsvetljevali s posebnimi, ultravioleturnimi žarki. Uspeh je bil naravnost presenetljiv. Prva skupina kokoši v navadnem kurniku je v enem mesecu nanesla 1252 jajec, druga pa 2149, to je 897 jajec več. Naprava za umetne žarke je stala okoli 25 naših šilingov, za prodana jajca pa so izkupili 150 šil. več. Težava je ostala le še ta, kam s podvojeno količino jajec na itak že z jajci prenatrpanem trgu.

Kaj še skrbi podjetne Američane. — Amerika je država tekmovalne lepote. Iz Amerike se je ta čudna navada, da se vsakoletno izbira najlepše dekle države, razpasla tudi po Evropi. Odbor ameriških strokovnjakov za lepoto

je sedaj sestavil naslednja pravila za lepoto ženskega obraza: Obraz mora biti trikrat daljši kot nos, Dvojna širina obraza mora ustrezati dvojni širini nosa. Med očmi mora biti razdalje veliko kot oko. Gornja in spodnja ustnica morata biti enako široki in v isti liniji. — Naj nam naše dečle ne zamerijo, če jim h tolikim njihovim skrbem sedaj pridružimo še to ameriško.

Strahovita nesreča v premogokopu. — V soboto m. m. se je v kakanjskem premogokopu blizu Travnika v Bosni zgodila strašna nesreča. Pod zemljo je bilo v rovih okoli 250 delavcev. Naenkrat se začuje strašna eksplozija in ko so ljudje prihiteli k rovu, so opazili, da je po eksploziji zemlja zasula dohode in zrušila stope in opore. Po večurnem mučnem delu se je posrečilo izkopati nov dohod. Strupeni plini so mnogo rešiteljev omamili, da so morali takoj v bolnico. Od posutih so mogli rešiti samo dva. Ostali so vsi mrtvi. Doslej so jih izkopali okoli 150. Enega rudarjev je rešil njegov konj, ki je vozil premog. Začutil je strupeni plin in takoj zdirjal proti izhodu, za njim je hitel rudar. Par trenutkov navrh se je izvršila eksplozija. Vzrok strašne nesreče slutijo v tem, da so se užgali v rovih se nahajajoči gorljivi plini. Vlada in vsa jugoslovanska javnost ima s težko prizadetimi rudarskimi družinami največje sočutje. Oskrbo sirot bo prevzela država, kralj Aleksander in drinski ban sta v prvo pomoč prenakazala po 100.000 din. K težkemu udarcu so izjavile sožalje tudi mnoge evropske države.

Kadilci so doma v Evropi. — Splošno se misli, da ljudje kadijo po vsem svetu. Niti polovica ljudi sveta v resnici ne kadi, še so ogromna ozemlja, koder sploh ne poznajo skrivnosti tobaka. V Indiji in na Kitajskem kadijo povečini inozemci in cele tedne lahko potuješ, da boš našel kadečega domačina. Tudi ljudstva v Sibiriji ne poznajo tega živčnega mamila, dočim so se Eskimovci na severu na tobak takoj privadili. Mnogo se v Evropi kadi v Rusiji in na Balkanu, koder prevladuje svalčica (cigareteta), na zahodu in severu pa so se udomačile cigare. Za najstrastnejše kadilce se smatra Ruse, ki dnevno pokadijo do 100 cigaret, ki pa so nekoliko krajše in drobnejše od naših.

Svoboda samcev je ogrožena. v Italiji in Turčiji. — Mussoliniju je mnogo ležeče na tem, da italijansko ljudstvo številčno stalno napreduje. Za to je odredil, da se morajo vsi državni nastavljenici od 22. leta oženiti, sicer v službi ne morejo napredovati. Izgovor na pre-majhno plačo ne drži, kajti vsakemu, ki se oženi, se taista zviša na primerno višino. Pri izvedbi te odredbe je Mussolini silno strog in je zato odslovil celo svojega osebnega tajnika, ki se ni pustil ženiti. — V Turčiji pritiska vlada na stare samce, naj se poženijo, sicer jim naloži večji davek. Pa dosedanje izkušnje učijo, da je baš srednje — in staroletne najtežje spraviti iz njihovega ravnodušja in so ti pripravljeni raje nositi tudi dvojni dosedanji davek. — Sicer pa je takih samcev dovolj tudi med ostalimi narodi.

Listnica uredništva. — M. P. Poslano porabimo o priliki. Hvala. — L. Č. Priobčimo v binškošni številki. Potrpi! — L. P. Ustrežemo, samo potrpljenja! Preosebno pišeš. — F. Z. Hvala za pozornost! — M. R. Krajevni dopisov smo vsikdar veseli in rednim dopisnikom v priznanje razdelimo koncem leta več lepih književnih nagrad. Zato sodeluj! — J. R. Beograd. S šalo o „Jozi“ greš predaleč. Dovtipi na račun kake osebe niso baš posrečeni. Pozdrav! — M. I. Ljubljana. Odgovor pismenim potom. — M. S. Ni povsem pravilno, če se sodi splošni položaj iz krajevnih neprilik. Glede osebe, ki jo omenjate, nam je znano še iz drugih virov. Pomnite: božji mlini počasi, a dobro meljejo.

Vdova gre za gospodinjo, po možnosti v župnišče. Obrniti se je na Kmečko zvezo.

Sprejemem dojenčka v oskrbo.

51 Naslov v upravi lista.